

Svar:

Mine besvarelser af 21. marts 1988 af Udvalgets spørgsmål 16-22 dækker for mig at se i det væsentlige de problemstillinger, der rejses i de to henvendelser.

Det fremgår heraf, at jeg finder det væsentligt, at der i Danmark eksisterer en privat kortlægningssektor side om side med den offentlige. Det er derfor ikke hensigten med oprettelsen af Kort- og Matrikelstyrelsen, at denne situation skal ændres til ugunst for den private sektor. Det må tværtimod antages, at den forudseelige udvikling inden for kort- og geodata-sektoren vil åbne for nye samarbejdsområder i de kommende år. Hertil kommer, at behovet for kortprodukter m.v. er i kraftig vækst.

Kort- og Matrikelstyrelsen skal varetage en lang række arbejdsområder, hvoraf nogle vil kunne betragtes som »lovbestemte produktionsopgaver« eller »offentlige forpligtelser og myndighedsopgaver«, medens andre i højere grad kan karakteriseres som »markeds- og servicevirksomhed«. Det er imidlertid meget vanskeligt at foretage en opdeling af disse aktiviteter i klart adskilte områder.

For eksempel vil udførelsen af den topografiske kortlægning dels kunne betragtes som den myndighedsopgave, det er at sikre kortlægningen af det nationale territorium, men også som en markeds- og serviceopgave, hvorved de resulterende topografiske kort skal sælges til borgere og andre myndigheder, eventuelt i samarbejde med andre offentlige og private kortproducenter.

Kort- og Matrikelstyrelsen vil også skulle fortsætte sin rådgivningsvirksomhed over for andre myndigheder inden for kortlægning og opmålingsvirksomhed. Dette kan ligeledes opfattes som en »rådgivende virksomhed«, der udøves i konkurrence med private rådgivere, men man kan også se det som et naturligt samarbejde mellem to eller flere offentlige myndigheder. Det er netop den koordinerende og normudstedende rolle i dette samarbejde, der åbner op for ganske store samfundsmæssige besparelser, bl.a. gennem begrænsning af fejlinvesteringer.

Det er karakteristisk for kort- og geodata-sektoren i Danmark i disse år, at sektoren er under

meget stærk ændring, dels som følge af den teknologiske udvikling, dels på grund af de store investeringer, som samfundet står over for inden for dette område. Det er derfor på nuværende tidspunkt vanskeligt – og ej heller tilrådeligt – at lægge den fremtidige arbejdsdeling mellem de involverede parter fuldstændigt fast. Dette gælder såvel samarbejdet inden for den offentlige sektor som samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor.

Som det også er tilfældet for andre offentlige virksomheder i disse år, skal Kort- og Matrikelstyrelsen i højere grad end hidtil søge at finansiere sine aktiviteter gennem større anvendelse af brugerbetaling. Styrelsen vil på en række væsentlige områder slet ikke befinde sig i en monopolsituation, hvor den kan opkræve de priser for sine produkter, som den selv ønsker. Den danske tradition for billige kortprodukter, kombineret med eksistensen af en effektiv privat kortsektor, skal nok forhindre, at priserne forøges ud over det, markedet og markedets behov kan bære.

Styrelsen bør på den anden side heller ikke sælge sine produkter billigere, end dækning af produktionsomkostningerne tilsiger. Hensynet til de offentlige finanser sætter i sig selv snævre grænser herfor.

Det er mellem disse yderpunkter, at balancen skal findes. Eller sagt på en anden måde: Det må være markedsvilkårene, der må være det afgørende for Kort- og Matrikelstyrelsens prispolitik. Hvis man tager dette udgangspunkt, finder jeg ikke, at den i henvendelserne argumenterede udskillelse af styrelsens markeds- og servicevirksomhed i en selvstændig organisation er nødvendig.

Jeg vil imidlertid gerne give tilsagn om, at man, når man over en passende periode har haft lejlighed til at indsamle og vurdere erfaringerne med denne del af styrelsens virksomhed, tager spørgsmålet op til overvejelse.

Det er efter min mening vigtigt at se oprettelsen af Kort- og Matrikelstyrelsen i lyset af, at der er behov for at varetage nogle samfundsmæssige hensyn inden for kort- og geodata-sektoren. Et af disse hensyn er blandt andet at sikre, at vi fortsat har en effektiv privat sektor på området.